

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2023. február 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Távközlési ágazat – A személyes adatok kezelése és a magánélet védelme – 2002/58 irányelv – A 15. cikk (1) bekezdése – Az elektronikus közlések titkosságának korlátozása – Súlyos szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek telefonbeszélgetéseinek lehallgatását, rögzítését és tárolását engedélyező bírósági határozat – Olyan gyakorlat, amely szerint a határozatot előre meghatározott sablonszöveg alapján, egyedi indoklástól mentesen fogalmazzák meg – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdése – Indokolási kötelezettség”

A C-349/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Spetsializirana nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2021. június 4-én érkezett, 2021. június 3-i határozatával terjesztett elő a

HYA,

IP,

DD,

ZI,

SS

ellen folytatott,

a **Spetsializirana prokuratura**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök, M. Safjan (előadó), N. Piçarra, N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: R. Stefanova-Kamisheva tanácsos,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. július 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

IP képviselőjében H. Georgiev advokat,

DD képviselőjében V. Vasilev advokat,

a cseh kormány képviselőjében O. Serdula, M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,

az ír kormány képviselőjében M. Browne, D. Fennelly Barrister-at-Law, A. Joyce és M. Lane, meghatalmazotti minőségben,

az Európai Bizottság képviselőjében C. Georgieva, H. Kranenborg, P.-J. Loewenthal és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. október 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) (HL 2002. L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) 15. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a HYA, IP, DD, ZI és SS ellen bünszervezetben való részvétel miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2002/58 irányelv

- 3 A 2002/58 irányelv (11) preambulumbekkezdése kimondja:

„A [személyes adatok feldolgozása {helyesen: kezelése} vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.)] hasonlóan, ez az irányelv nem szól a közösségi jog által nem szabályozott tevékenységekkel kapcsolatos alapvető jogok és szabadságok védelmének kérdéseiről. Ezáltal nem borítja fel a meglévő egyensúlyt az egyén magánélet tiszteletben tartásához való joga és a tagállamok azon lehetősége között, hogy a közbiztonság védelme, a nemzetvédelem, a nemzetbiztonság (beleértve a nemzetbiztonsági ügyekkel kapcsolatos tevékenységek tekintetében

az állam gazdasági prosperitását), valamint a büntetőjogi szankciók végrehajtásának érdekében szükséges, az ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedéseket meghozzák. Következésképpen ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy jogszerűen megfigyeljék az elektronikus közléseket, vagy – ha bármely említett cél érdekében szükséges – olyan egyéb intézkedéseket hozzanak, amelyek összhangban vannak az [1950. november 4-én Rómában aláírt] emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek [(kihirdette az 1993. évi XXXI. tv., a továbbiakban: EJEE)] az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott határozatok szerint értelmezett szövegével. Az ilyen intézkedéseknek megfelelőnek, a tervezett céllal szigorúan arányosnak és egy demokratikus társadalomban szükségesnek kell lenniük, továbbá az ilyen intézkedésekre az [EJEE-vel] összhangban megfelelő garanciáknak kell vonatkozniuk.”

- 4 Ezen irányelv 2. cikkének első bekezdése a következőket írja elő:

„Eltérő rendelkezés hiányában a 95/46/EK irányelvben, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (»keretirányelv«) [(HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)] szereplő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni.”

- 5 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A tagállamok nemzeti jogszabályok révén biztosítják a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságát. Különösen megtiltják a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatását, lehallgatását, tárolását vagy más módon történő elfogását vagy megfigyelését, kivéve, ha az ilyen személy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban jogszerűen jár el. Ez a bekezdés nem akadályozza a közlés továbbításához szükséges műszaki tárolást, a bizalmas adatkezelés elvének sérelme nélkül.”

- 6 Ugyanezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő visszatartására [helyesen: megőrzésére] vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az [EUSZ] 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említetteket.”

Az (EU) 2016/679 rendelet

- 7 A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, módosított 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.) 4. cikkének 2. pontja értelmében:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

2. »adatkezelés«: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közléstovábbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

- 8 Az említett rendelet 94. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A hatályon kívül helyezett [95/46/EK] irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni. A 95/46/EK irányelv 29. cikke által létrehozott, a természetes személyeknek a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoportra történő hivatkozást az e rendelet által létrehozott Európai Adatvédelmi Testületre történő hivatkozásnak kell tekinteni.”

A bolgár jog

- 9 A bolgár alkotmány 121. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a bírósági határozatokat indokolni kell.”
- 10 A Nakazatelnо protsesualen kodeks (büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) alapjogvitára alkalmazandó változatának (a továbbiakban: NPK) 34. cikke úgy rendelkezik, hogy „a bíróság valamennyi határozatának [...] indokolást kell tartalmaznia [...]”.
- 11 Az NPK 172. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az eljárás tárgyalást megelőző szakaszáért felelős hatóságok különleges nyomozási módszereket, a megfigyelt személyek tevékenységének dokumentálására [...] alkalmazhatnak, [...].

(2) Különleges nyomozási módszereket kell alkalmazni, ha az a Nakazatelen kodeks [büntető törvénykönyv] első fejezetében, második fejezetének I, II., IV., V., VIII. és IX. szakaszában, harmadik fejezetének III. szakaszában, ötödik fejezetének I-VII. szakaszában, hatodik fejezetének I-IV. szakaszában, nyolcadik fejezetében, nyolcadik „a” fejezetében, kilencedik „a” fejezetében, tizenegyedik fejezetének I-IV. szakaszában, tizenkettedik fejezetében, tizenharmadik és tizennegyedik fejezetében meghatározott súlyos szándékos bűncselekmény, valamint a 219. cikk (4) bekezdésének második fordulata, a 220. cikk (2) bekezdése, a 253. cikk, a 308. cikk (2) és (3) bekezdése, illetve (5) bekezdésének második mondata, a 321. cikk, a 321a. cikk, a 356k. cikk és a

393. cikk, valamint a különös rész szerinti bűncselekmények felderítéséhez szükséges, feltéve, hogy a szóban forgó körülmények megállapítása más módon nem lehetséges, vagy rendkívüli nehézséggel jár.”

12 Az NPK 173. cikke értelmében:

„(1) A felügyeletet ellátó ügyésznek a különleges nyomozási módszereknek az eljárás tárgyalást megelőző szakaszában történő alkalmazása céljából indokolással ellátott írásbeli kérelmet kell benyújtania a bírósághoz. A kérelem benyújtását megelőzően ez utóbbi értesíti az érintett ügyészség adminisztratív vezetőjét.

(2) A kérelem tartalmazza:

1. a bűncselekményekkel kapcsolatos olyan információk, amelyek felderítése különleges nyomozási módszerek alkalmazását igényli;
2. a megtett intézkedések és azok eredményének leírása;
3. a különleges nyomozási módszerek által érintett személyekre vagy helyiségekre vonatkozó információk;
4. az alkalmazandó módszerek;
5. a kért alkalmazás időtartama és az időtartam indokai;
6. azon okok, amelyek miatt a szükséges adatok gyűjtése más módon nem lehetséges, vagy rendkívüli nehézséggel járna.”

13 Az EUMSZ 174. cikkének (3) és (4) bekezdése a következőket írja elő:

„(3) A Spetsializiran nakazatelen sad [(szakosított büntetőbíróság, Bulgária)] hatáskörébe tartozó eljárásokban a különleges nyomozási módszerek alkalmazását a szakosított büntetőbíróság elnöke előzetesen engedélyezi [...].

(4) Az (1)–(3) bekezdésben említett hatóság indokolással ellátott végzést hoz [...]”

14 Az NPK 175. cikkének szövege a következő:

„[...]”

(3) A különleges nyomozási módszerek alkalmazásának időtartama:

1. legfeljebb húsz nap a zakon za spetsialnite razuznavatelni sredstva (a különleges nyomozási módszerekről szóló törvény) 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontja esetében;
2. minden más esetben legfeljebb hat hónap.

(4) Szükség esetén az (1) bekezdésben említett időtartam az 174. cikkel összhangban meghosszabbítható:

1. a (3) bekezdés 1. pontja esetében legfeljebb húsz nappal, összességében azonban nem haladhatja meg a hatvan napot;

2. a (3) bekezdés 2. pontjában említett esetekben nem haladhatja meg a hat hónapot.”

15 Az 1997. október 8-i zakon za spetsialnite razuznavatelni sredstva (a különleges nyomozási módszerekről szóló törvény; a DV 1997. október 21-i 95. száma, 2. o.) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: ZSRS) 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Különleges nyomozási módszereket kell alkalmazni, ha az a Nakazatelen kodeks [büntető törvénykönyv] első fejezetében, második fejezetének I, II., IV., V., VIII. és IX. szakaszában, harmadik fejezetének III. szakaszában, ötödik fejezetének I-VII. szakaszában, hatodik fejezetének I-IV. szakaszában, nyolcadik fejezetében, nyolcadik „a” fejezetében, kilencedik „a” fejezetében, tizenegyedik fejezetének I-IV. szakaszában, tizenkettedik fejezetében, tizenharmadik és tizennegyedik fejezetében meghatározott súlyos szándékos bűncselekmény, valamint a 219. cikk (4) bekezdésének második fordulata, a 220. cikk (2) bekezdése, a 253. cikk, a 308. cikk (2) és (3) bekezdése, illetve (5) bekezdésének második mondata, a 321. cikk, a 321a. cikk, a 356k. cikk és a 393. cikk, valamint a különös rész szerinti bűncselekmények elkerüléséhez és felderítéséhez szükséges, feltéve, hogy a szóban forgó körülmények megállapítása más módon nem lehetséges, vagy rendkívüli nehézséggel járna.”

16 A ZSRS 6. cikke előírja:

„Az audioeszközök vagy más technikai eszközök alkalmazásával végzett lehallgatás esetén az ellenőrzött személyek [...] telefonbeszélgetéseit [...] lehallgatják.”

17 A ZSRS 11. cikkének szövege a következő:

„Az egyes módszerek alkalmazása során keletkező bizonyítéknak a fizikai adathordozón [...] rögzített [...] hangfelvétel minősül.”

18 A ZSRS 12. cikke (1) bekezdésének 1. pontja a következőket írja elő:

„Különleges nyomozási módszereket kell alkalmazni az olyan személyek esetében, akikről a rendelkezésre álló információ alapján okkal feltételezhető, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett súlyos szándékos bűncselekmények valamelyikét előkészítik, elkövetik vagy elkövették.”

19 A ZSRS 13. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„A különleges nyomozási módszerek alkalmazását, valamint az azok segítségével gyűjtött információk és tárgyi bizonyítékok felhasználását – hatáskörüknek megfelelően – az alábbi hatóságok kérhetik:

1. a „nemzeti rendőrség” főigazgatósága, a „szervezett bűnözés elleni küzdelem” főigazgatósága, a „határrendőrség” főigazgatósága, a „belső biztonság” főigazgatósága, a belügyminisztérium regionális igazgatóságai, a szakosodott igazgatóságok (a „technikai műveletek” igazgatóságának kivételével), a „nemzetbiztonság” állami ügynökség területi igazgatóságai és önálló területi egységei;

2. a (védelmi minisztérium alá tartozó) „katonai hírszerzés” és „katonai rendőrség” szolgálatai;
3. az állami „hírszerzés” ügynökség.”

20 A ZSRS 14. cikke (1) bekezdésének 7. pontja értelmében:

„A különleges nyomozási módszerek alkalmazásához a 13. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok illetékes igazgatójának vagy a felügyeletet ellátó ügyésznek, illetve adott esetben a 13. cikk (3) bekezdésében említett hatóságnak, valamint a 13. cikk (1) bekezdésének 7. pontjában említett igazgatóság esetében ezen igazgatóság vezetőjének az indokolással ellátott, olyan írásbeli kérelme szükséges, amely tartalmazza [...] azokat az okokat, amelyek miatt a szükséges információk gyűjtése más módon nem lehetséges, vagy az azok gyűjtésével járó rendkívüli nehézségek leírását.”

21 A ZSRS 15. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 13. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok vezetői vagy a felügyeletet ellátó ügyész, valamint a 13. cikk (1) bekezdésének 7. pontjában említett igazgatóság esetében a korrupció elleni küzdelemmel és a jogellenesen szerzett vagyon elkobzásával foglalkozó bizottság elnöke a kérelmet a Sofiyski gradski sad [(szófiaai városi bíróság, Bulgária)], az illetékes regionális vagy katonai bíróságok, a Spetsializiran nakazatelen sad [(szakosított büntetőbíróság)] elnökének vagy az általuk felhatalmazott alelnöknek nyújtja be, aki indokolással ellátott határozatában 48 órán belül írásban engedélyezi vagy elutasítja a különleges nyomozási módszerek alkalmazását.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 2017. április 10. és május 15. között a Spetsializirana prokuratura (szakosított ügyészség, Bulgária) a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) elnökéhez hét kérelmet intézett, hogy engedélyezze különleges nyomozási módszerek alkalmazását a súlyos bűncselekmények elkövetésével gyanúsított négy személy, IP, DD, ZI és SS telefonbeszélgetéseinek lehallgatására és rögzítésére, illetve megfigyelésére és nyomon követésére (a továbbiakban: telefonlehallgatás iránti kérelmek).
- 23 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy e telefonlehallgatás iránti kérelmek mindegyike teljeskörűen, részletesen és indokolással alátámasztva leírta a kérelem tárgyát, az érintett személy nevét és telefonszámát, az adott szám és a személy közötti kapcsolatot, az addig gyűjtött bizonyítékokat, valamint az érintett személynek a bűncselekmény elkövetésében való feltételezett szerepét. Külön indokolták azt is, hogy miért van szükség a kért telefonlehallgatásokra a nyomozás tárgyát képező bűncselekményekkel kapcsolatos bizonyítékok összegyűjtése érdekében, valamint kifejtették, hogy milyen okok és feltételek indokolják, hogy ezen információkat más eszközökkel nem lehetett volna begyűjteni.
- 24 A Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) elnöke valamennyi kérelemnek a benyújtás napján helyt adott, és ennek megfelelően hét határozatot hozott a telefonlehallgatások engedélyezéséről (a továbbiakban: telefonlehallgatásra vonatkozó engedélyek).
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság, a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) szerint a telefonlehallgatásra vonatkozó engedélyek olyan előre megfogalmazott, az összes lehetséges engedélyezendő eset lefedésére hivatott sablonszövegnek felelnek meg, amely egyáltalán nem hivatkozik a ténybeli és jogi körülményekre, kivéve azt az időtartamot, amelyre a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyezték.

- 26 Konkrétabban, ezek az engedélyek csupán azt említik meg, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket tiszteletben tartották, de nem jelölik meg a telefonlehallgatás iránti kérelmeket benyújtó hatóságot, és nem jelölik meg az egyes érintett személyek nevét és telefonszámát, az NPK 172. cikkének (2) bekezdésében és a ZSRI 3. cikkének (1) bekezdésében említett bűncselekményt vagy bűncselekményeket, e bűncselekmények közül egy vagy több elkövetésének gyanúját valószínűsítő körülményeket, vagy a ZSRS 12. cikkében említett személyek és helyiségek azon kategóriáit, amelyekre vonatkozóan a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyezték. Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy ezek az engedélyek nem tartalmazzák a szakosított ügyészség azon érveit, amelyek az NPK 172. cikke és a ZSRS 14. cikke szerint azt bizonyítanák, hogy a szükséges információkat más módon nem, csak telefonlehallgatás útján lehet megszerezni, és azt sem fejtik ki az NPK 175. cikkére vonatkozóan, hogy e módszerek alkalmazásának határidejét első alkalommal állapítják-e meg, vagy pedig a határidő meghosszabbításáról van szó, illetve hogy milyen feltételezések és érvek alapján állapították meg ezt a határidőt.
- 27 Az említett engedélyek alapján az IP, DD, ZI és SS által folytatott beszélgetések egy részét a ZSRS 11. cikkének megfelelően rögzítették és tárolták.
- 28 2020. június 19-én a szakosított ügyészség e négy személy ellen, valamint egy ötödik személy, HYA ellen vádat emelt a harmadik országbeli állampolgárok Bulgáriába történő jogellenes szállítása, a beutazás jogellenes elősegítése, valamint ezzel kapcsolatban vesztegetés és vesztegetés elfogadása révén haszonszerzésre irányuló bünszervezetben való részvételük miatt. A vádlottak között van a szófiai repülőtér három határrendőre is.
- 29 Az ügy érdemében eljáró, kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a rögzített beszélgetések tartalma közvetlen jelentőséggel bír az IP, DD, ZI és SS elleni vádiratok megalapozottságának megállapítása szempontjából.
- 30 Kifejti, hogy az ő feladata a telefonlehallgatások engedélyezéséhez vezető eljárás érvényességének előzetes ellenőrzése. Ennek keretében úgy lehetne tekinteni, hogy amiatt, hogy ezeket az engedélyeket előre meghatározott sablonszövegnek megfelelően és egyedi indokolás nélkül fogalmazták meg, nincs lehetősége arra, hogy ellenőrizze az említett engedélyeket kiadó bíróság által konkrétan kifejtett indokolást. Ezzel szemben úgy is lehetne tekinteni, hogy a szakosított ügyészség kérelmének helyt adva a telefonlehallgatásra vonatkozó engedélyeket kibocsátó bíróság teljes egészében elfogadta és jóváhagyta e kérelmek indokolását.
- 31 A kérdést előterjesztő bíróság, anélkül hogy kétségbe vonná a telefonlehallgatásokra vonatkozó, többek között az NPK és a ZSRS rendelkezéseiből eredő nemzeti szabályozásnak a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésével való összeegyeztethetőségét, azt kérdezi, hogy az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti gyakorlat, amely szerint a különleges nyomozási módszerek alkalmazását a bűnüldöző hatóságok indokolt kérelme nyomán engedélyező bírósági határozat indokolására vonatkozó kötelezettségnek eleget tesznek, ha az előre meghatározott sablonszöveg szerint megfogalmazott és egyedi indokolást nem tartalmazó határozat csupán azt állapítja meg, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket tiszteletben tartották, összeegyeztethető-e ezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésének a (11) preambulumbekkezdéssel összefüggésben értelmezett utolsó mondatával.
- 32 E bíróság különösen azt hangsúlyozza, hogy az olyan bírósági határozatok, mint a telefonlehallgatásra vonatkozó engedélyek, az érintett természetes személyek tekintetében korlátozzák az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7., 8. és 11. cikkében

biztosított jogokat és szabadságokat. E bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban is, hogy az ilyen gyakorlat összeegyeztethető-e a Charta 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való joggal, valamint az uniós jog általános elveként elismert arányosság elvével.

33 Nemleges válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy ellentétes-e az uniós joggal az akként értelmezendő nemzeti szabályozás, hogy a telefonbeszélgetéseknek egy indokolást nem tartalmazó bírósági határozattal engedélyezett rögzítése mindazonáltal bizonyítékként felhasználható a büntetőeljárásban.

34 E körülmények között a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Összeegyeztethető-e a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és (11) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdésével a nemzeti bíróságok azon büntetőeljárási gyakorlata, amely szerint a bíróság a gyanúsítottak telefonbeszélgetésének lehallgatását, rögzítését és tárolását előre megfogalmazott, általános sablonszöveggel engedélyezi, amely egyéniesítés nélkül kizárólag azt állapítja meg, hogy a törvényi rendelkezéseket betartották?

2) Amennyiben nem: Ellentétes-e az uniós joggal a nemzeti törvény olyan értelmezése, hogy az ilyen engedély alapján szerzett információkat felhasználják a vád bizonyítására?”

35 A Sofiyski gradski sad (szófiaiai városi bíróság, Bulgária) a 2022. augusztus 5-i levelében tájékoztatta a Bíróságot arról, hogy egy 2022. július 27-től hatályos jogszabályi módosítás következtében a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) megszűnt, és bizonyos, e bíróság elé terjesztett büntetőügyeket, az alapügyet is ideértve, ezen időponttól kezdve hozzá tették át.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

36 Előljáróban emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a tagállamok a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján az elektronikus közlések titkosságának az ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében rögzített elvétől eltérő jogszabályi intézkedéseket hajtanak végre, az érintett személyek adatainak védelme csak annyiban tartozik az említett irányelv hatálya alá, amennyiben a szóban forgó intézkedések a 2002/58 irányelv 2. cikke által alkalmazandóvá tett 2016/679 rendelet 4. cikkének a 94. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése értelmében adatkezelési kötelezettséget írnak elő az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóival szemben (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 96. és 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ez utóbbi rendelkezések értelmében az adatkezelés fogalma magában foglalja többek között azt, hogy az ilyen szolgáltatók hozzáférést biztosítanak a közlésekhez és adatokhoz, vagy továbbítják azokat az illetékes hatóságoknak (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2020. október 6-i Privacy International ítélet, C-623/17, EU:C:2020:790, 39–41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 38 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben alkalmazott különleges nyomozási módszerek, és különösen a ZSRS 6. pontjában említett lehallgatás az érintett szolgáltatókra ilyen adatkezelési kötelezettséget rótt-e, és hogy ennél fogva az alapügy a 2002/58 irányelv hatálya alá tartozik-e. Pontosítani kell tehát, hogy a Bíróság az első kérdésre csak annyiban ad választ, amennyiben az alapügy az említett irányelv, különösen annak 15. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.
- 39 Ezen előzetes pontosítások fényében úgy kell tekinteni, hogy első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint a különleges nyomozási módszerek alkalmazását a bűnüldöző hatóságok indokolt kérelme nyomán engedélyező bírósági határozatokat előre meghatározott sablonszöveggel fogalmazzák, azok egyedi indokolást nem tartalmaznak, és az engedély érvényességi idején túlmenően csak azt állapítják meg, hogy a hivatkozott jogszabályi követelményeket tiszteletben tartották.
- 40 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése rögzíti a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságának elvét. Ez az elv abban nyilvánul meg, hogy az említett irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében előírt esetek kivételével tilos a közléseknek és az azokra vonatkozó forgalmi adatoknak az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatása, lehallgatása, tárolása, illetve bármely más módon történő elfogása vagy megfigyelése.
- 41 Ez utóbbi cikk előírja, hogy a tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ugyanezen irányelv 5. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, különösen, ha az ilyen jellegű korlátozás egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a bűncselekmények megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének biztosítása érdekében. Pontosítja továbbá, hogy valamennyi jogszabályi intézkedésnek összhangban kell lennie az uniós jog általános elveivel, beleértve a Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket.
- 42 E tekintetben, a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott, a hatáskörrel rendelkező hatóságok adatokhoz való hozzáférését szabályozó jogszabályi intézkedéseknek nemcsak azt kell megkövetelniük, hogy e hozzáférés megfeleljen a jogszabályi intézkedések által elérni kívánt célnak, hanem a kezelésre vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi feltételekről is rendelkezniük kell (lásd ebben az értelemben: 2021. március 2-i Prokuratuur [Az elektronikus hírközlési adatokhoz való hozzáférés feltételei] ítélet, C-746/18, EU:C:2021:152, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Ezeket az intézkedéseket és feltételeket az uniós jog általános elveit, köztük az arányosság elvét és a Charta által biztosított alapvető jogokat tiszteletben tartva kell meghozni, amint az a 2002/58 irányelv 15. cikkének az EUSZ 6. cikk (1) és (2) bekezdésére utaló (1) bekezdéséből következik (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 113. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Közelebbről, a jelen ítélet 42. pontjában említett eljárási feltételeket a Charta 47. cikkének második bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartásával kell elfogadni, amely – amint az az e cikkhez fűzött magyarázatokból kitűnik – megfelel az EJEE 6. cikke

- (1) bekezdésének. E jog megköveteli, hogy minden bírósági határozatot indokoljanak (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítélet, C-619/10, EU:C:2012:531, 52. és 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ennélfogva, amennyiben a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott jogszabályi intézkedés azt írja elő, hogy az elektronikus közlések titkosságának az ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében rögzített elvét bírósági határozattal korlátozni lehet, e 15. cikknek a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése annak előírására kötelezi a tagállamokat, hogy az ilyen határozatoknak indokolást kell tartalmazniuk.
- 46 Amint ugyanis a főtanácsnok az indítványának 38. pontjában megjegyezte, a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való, a Charta 47. cikkében biztosított jog érvényesülése érdekében az érintett személynek képesnek kell lennie megismerni a vele kapcsolatban hozott határozat indokolását, akár e határozat elolvasása, akár az említett indokolás kézhezvétele útján, hogy a lehető legjobb feltételek mellett védhesse meg jogait, és a releváns tények teljes körű ismeretében dönthessen arról, hogy bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújt-e be az e határozat jogszerűségének felülvizsgálatára hatáskörrel rendelkező bírósághoz (lásd analógia útján: 2020. november 24-i Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 és C-226/19, EU:C:2020:951, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság magyarázataiból kitűnik, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott nemzeti jogszabályi intézkedések, különösen az NPK 34. cikke és 174. cikkének (4) bekezdése, valamint a ZSRS-nek az alkotmány 121. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a különleges nyomozási módszerek alkalmazásának engedélyezésére vonatkozó valamennyi bírósági határozatot indokolni kell.
- 48 Mindemellett az első kérdést nem az NPK-nak és a ZSRS-nek a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott jogszabályi rendelkezéseire tekintettel terjesztették elő, hanem e jogszabályi intézkedéseket végrehajtó olyan nemzeti bírósági gyakorlat vonatkozásában, amelynek értelmében a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyező határozatokat előre megfogalmazott, az összes lehetséges engedélyezendő eset lefedésére hivatott, egyedi indokolást nem tartalmazó sablonszöveggel indokolják. Az ilyen határozatokat sajátságos eljárás összefüggésben fogadják el.
- 49 Meg kell jegyezni ugyanis, hogy a bolgár jogban a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyező határozatot olyan eljárás lefolytatását követően hozzák meg, amelynek célja, hogy egy olyan személy vonatkozásában, akivel szemben fennáll annak megalapozott gyanúja, hogy súlyos szándékos bűncselekményt készít elő, követ el vagy követett el, lehetővé tegye olyan adatok hatékony és gyors gyűjtését, amelyeket a kért különleges nyomozási módszereken kívül más módon nem, vagy csak rendkívüli nehézségek árán lehetne begyűjteni.
- 50 Az említett eljárás keretében az NPK 173. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint a ZSRS 13. cikkének (1) bekezdése értelmében az ilyen módszerek alkalmazását kérni jogosult hatóságoknak az NPK 173. cikke (2) bekezdésének és a ZSRS 14. cikke (1) bekezdése 7. pontjának megfelelően írásban, indokolással ellátott és részletes kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes bírósághoz, kifejtve a vizsgálat tárgyát képező bűncselekményt, a nyomozás során hozott intézkedéseket és azok eredményeit, a kérelem szerint megfigyelendő személy vagy helyiség

azonosítására szolgáló adatokat, az alkalmazandó módszert, a megfigyelés tervezett időtartamát és az időtartamot indokoló okokat, valamint az okokat, amelyek miatt e módszerek alkalmazása elengedhetetlen a nyomozáshoz.

- 51 Ezen eljárás jogi szabályozásából kitűnik, hogy a különleges nyomozási módszerek alkalmazására engedélyt adó bíróság indokolt és részletes kérelem alapján hozza meg határozatát, amelynek a törvényben előírt tartalma lehetővé kell, hogy tegye számára annak vizsgálatát, hogy teljesülnek-e az ilyen engedély megadásának feltételei.
- 52 Így e gyakorlat a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott olyan jogszabályi intézkedések közé tartozik, amelyek lehetővé teszik az elektronikus közlések és a forgalmi adatok titkossága ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében rögzített elvének korlátozásával járó, indokolással ellátott bírósági határozatok meghozatalát. Ebből a szempontból - az említett irányelv 15. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatában az EUSZ 6. cikk (1) és (2) bekezdésére való hivatkozással említett, a Charta 47. cikkének második bekezdésében foglalt követelményekkel összhangban - e jogszabályi intézkedésekben előírt indokolási kötelezettséget hivatott végrehajtani.
- 53 E tekintetben, amennyiben az említett eljárás keretében az illetékes bíróság megvizsgálta a jelen ítélet 50. pontjában szereplőhöz hasonlóan részletes kérelem indokait, és a vizsgálata alapján úgy ítéli meg, hogy e kérelem indokolt, úgy kell tekinteni, hogy e bíróság egy előre megfogalmazott, a jogszabályi követelmények tiszteletben tartását feltüntető sablonszöveg aláírásával jóváhagyta a kérelem indokolását, és egyúttal meggyőződött a jogszabályi követelmények tiszteletben tartásáról.
- 54 Amint ugyanis arra az Európai Bizottság írásbeli észrevételeiben rámutat, mesterkéltnak lennének megkövetelni, hogy a különleges nyomozási módszerek alkalmazására vonatkozó engedély külön és részletes indokolást tartalmazzon, amikor az engedély megadásának alapjául szolgáló kérelem a nemzeti jogszabályoknak megfelelően már tartalmaz ilyen indokolást.
- 55 Ezzel szemben, amint az érintett személyt tájékoztatták arról, hogy vele szemben különleges nyomozási módszereket alkalmaztak, a Charta 47. cikkének második bekezdésében említett indokolási kötelezettség megköveteli, hogy e személy a jelen ítélet 46. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően megérthesse az ezen módszerek alkalmazásának engedélyezéséhez vezető indokokat, hogy adott esetben ténylegesen és hatékonyan vitathassa ezt az engedélyt. Ez a követelmény minden bíróságra, így többek között az ügy érdemében eljáró büntetőbíróságokra is vonatkozik, amelynek – hatáskörétől függően – hivatalból vagy az érintett személy kérelmére vizsgálnia kell az említett engedély jogszerűségét.
- 56 A kérdést előterjesztő bíróság feladata tehát annak vizsgálata, hogy a jelen ítélet 39. pontjában említett gyakorlat keretében biztosított-e a Charta és a 2002/58 irányelv e rendelkezésének tiszteletben tartása. E célból meg kell vizsgálnia, hogy mind az a személy, akivel szemben különleges nyomozási módszereket alkalmaztak, mind pedig az e módszerek alkalmazására vonatkozó engedély jogszerűségének felülvizsgálatára hivatott bíróság megértheti-e ezen engedély indokait.

- 57 Bár e vizsgálat kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság feladata, a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása során szükség esetén pontosításokat adhat, amelyek célja, hogy iránymutatással szolgáljanak a nemzeti bíróság számára a határozathozatalban (2022. május 5-i Victorinox ítélet, C-179/21, EU:C:2022:353, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy mivel a különleges nyomozási módszerek alkalmazására vonatkozó engedélyt az illetékes nemzeti hatóságok indokolt és részletes kérelme alapján fogadják el, a jelen ítélet 56. pontjában említett személyek nemcsak az engedélyt megadó határozathoz, hanem az engedélyt kérő hatóság kérelméhez is hozzáférhetnek-e.
- 59 Ezenkívül a Charta 47. cikkének második bekezdéséből eredő indokolási kötelezettség tiszteletben tartása érdekében fontos, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 41. pontjában lényegében rámutatott – ugyanezen személyek a különleges nyomozási módszerek alkalmazására vonatkozó engedély és az ahhoz kapcsolódó indokolt kérelem együttes olvasata révén könnyen és egyértelműen megérthessék, hogy a kérelem alapjául szolgáló egyedi esetre jellemző ténybeli és jogi elemek fényében pontosan milyen okokból adták meg az engedélyt, mint ahogyan az is elengedhetetlen, hogy ezen együttes olvasatból kiderüljön az említett engedély érvényességi ideje.
- 60 Amennyiben az engedélyt megadó határozat – mint a jelen esetben is – csupán az engedély érvényességi idejét és azt állapítja meg, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket tiszteletben tartották, alapvető fontosságú, hogy a kérelem minden szükséges információt feltüntessen annak érdekében, hogy mind az érintett személy, mind pedig a megadott engedély jogszerűségét felülvizsgáló bíróság megérthesse, hogy az engedélyt kiadó bíróság kizárólag ezen információk alapján – a kérelemben foglalt indokolás jóváhagyásával – arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi jogi követelményt tiszteletben tartották.
- 61 Amennyiben a kérelem és az azt jóváhagyó engedély együttes olvasata nem teszi lehetővé ezen engedély indokainak könnyű és egyértelmű megértését, akkor azt kell megállapítani, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettséget nem tartották tiszteletben.
- 62 Hozzá kell tenni továbbá, hogy a Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Chartában foglalt jogok tartalma és terjedelme megegyezik az EJEE-ben biztosított megfelelő jogokéval, ami ugyanakkor nem akadályozza meg, hogy az uniós jog szélesebb körű védelmet nyújtson.
- 63 E tekintetben az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az indokok megjelölése, még ha rövid is, alapvető garanciát jelent a visszaélésszerű megfigyeléssel szemben, mivel csak egy ilyen indokolás jelent biztosítékot arra, hogy a bíróság megfelelően megvizsgálta az engedély iránti kérelmet és a benyújtott bizonyítékokat, és ténylegesen megvizsgálta, hogy a kért megfigyelés az EJEE 8. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog gyakorlásába történő indokolt és arányos beavatkozásnak minősül-e. Az Emberi Jogok Európai Bírósága mindazonáltal a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) két ítélete kapcsán elismerte, hogy az egyedi indokok hiánya nem vezethet automatikusan ahhoz a következtetéshez, hogy az engedélyt adó bíróság nem vizsgálta meg megfelelően a kérelmet (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2022. január 11., Ekimdzhev és társai kontra Bulgária, ECLI:CE:ECHR:2022:0111JUD007007812, 313. és 314. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 64 Pontosítani kell továbbá, hogy az EJEB-nek a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott 2015. január 15-i Dragojević kontra Horvátország ítélete (CE:ECHR:2015:0115JUD006895511) nem teheti kérdéssé a jelen ítélet 58–61. pontjában kifejtett megfontolásokat. Az Emberi Jogok Európai Bírósága ugyanis a 2015. január 15-i ítéletben az EJEE 8. cikkének megsértésére vonatkozó következtetés levonásához nem azt a kérdést vizsgálta, hogy az érintett személy az engedélyt megadó határozatok és a megfigyelés iránti kérelem együttes olvasata alapján megérthette-e a nyomozási bíró által elfogadott indokokat, hanem azt a külön kérdést vizsgálta, hogy lehetséges-e utólag orvosolni az engedélyt megadó határozatok indokolásának hiányát vagy elégtelenségét.
- 65 A fenti indokokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint a különleges nyomozási módszerek alkalmazását a bűnüldöző hatóságok indokolt és részletes kérelme nyomán engedélyező bírósági határozatokat előre meghatározott sablonszöveggel fogalmazzák, azok egyedi indokolást nem tartalmaznak, és az engedély érvényességi idején túlmenően csak azt állapítják meg, hogy a hivatkozott jogszabályi követelményeket tiszteletben tartották, feltéve hogy a határozat és az engedély iránti kérelem együttes olvasata alapján könnyen és egyértelműen megállapítható, hogy az illetékes bíróság miért ítélte úgy, hogy az egyedi esetre jellemző ténybeli és jogi elemek fényében a jogi követelményeket tiszteletben tartották, mindamellettt hogy az engedély iránti kérelmet az adott engedélyezést követően azon személy számára hozzáférhetővé teszik, akivel szemben a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyezték.

A második kérdéstről

- 66 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második kérdést nem szükséges megválaszolni.

A költségekről

- 67 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) 15. cikkének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint a különleges nyomozási módszerek alkalmazását a bűnüldöző hatóságok indokolt és részletes kérelme nyomán engedélyező bírósági határozatokat előre meghatározott sablonszöveggel fogalmazzák, azok egyedi indokolást nem tartalmaznak, és az engedély érvényességi idején túlmenően csak azt állapítják meg, hogy a hivatkozott jogszabályi követelményeket tiszteletben tartották, feltéve

hogy a határozat és az engedély iránti kérelem együttes olvasata alapján könnyen és egyértelműen megállapítható, hogy az illetékes bíróság miért ítélte úgy, hogy az egyedi esetre jellemző ténybeli és jogi elemek fényében a jogi követelményeket tiszteletben tartották, mindamelllett hogy az engedély iránti kérelmet az adott engedélyezést követően azon személy számára hozzáférhetővé teszik, akivel szemben a különleges nyomozási módszerek alkalmazását engedélyezték.

Aláírások